

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.

Klasa II

Miesiąc – grudzień

Krąg tematyczny: Co jest dłuższe, a co krótsze?

Temat: Jakie mogą być linie? Linie proste, krzywe i łamane.

Cele lekcji:

1. Rozwijanie umiejętności rozpoznawania linii prostych, krzywych i łamanych.

Cele szczegółowe:

1. Utrwalanie wiadomości o linii prostej i punkcie.
2. Dostrzeganie różnych linii w otoczeniu.
3. Kształcenie czynności kreślenia linii prostych, krzywych i łamanych.

Uczeń:

1. Rozpoznaje oraz kreśli linie proste, krzywe i łamane.
2. Rozpoznaje i nazywa kształty figur geometrycznych.
3. Rysuje poznane figury geometryczne.

Przebieg lekcji:

1. **N podaje temat i cel lekcji. (przypomina, czego dotyczy geometria, U wymieniają znane sobie figury geometryczne i wskazują przedmioty w sali, które mają ich kształt).**
2. **Pogadanka wprowadzająca: N rysuje różne linie na tablicy i wyjaśnia U, że wśród linii wyróżniamy proste, łamane i krzywe. Linia, która nie jest prostą, ale składa się z odcinków, nazywa się łamaną. Wyróżniamy łamaną zamkniętą i otwartą.**

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.

Nauczyciel prezentuje przykłady łamanych otwartych i zamkniętych. Uczniowie podejmują próby ich nazywania.

Odcinki łamanej nazywamy jej bokami, a ich końce wierzchołkami łamanej. Jeśli początek pierwszego boku pokrywa się z końcem ostatniego, to łamaną nazywamy zamkniętą, w przeciwnym razie mówimy, że łamana jest otwarta.

- 3. N czyta U opowiadanie „Podróżę punktu po królestwie geometrii”. Uczniowie wspólnie ilustrują treść opowiadania w zeszycie i podpisują występującymi w opowiadaniu terminami geometrycznymi.**

PODRÓŻĘ PUNKTU PO KRÓLESTWIE GEOMETRII

W Królestwie Geometrii mieszkał sobie punkt A. Był on bardzo ciekawski i wszystko chciał wiedzieć. Gdy tylko zobaczył jakąś linię, zaraz pytał: - Jak się ta linia nazywa? Czy jest ona długa, czy krótka? Pewnego razu punkt pomyślał: Jak wiele tracę, tkwiąc ciągle w tym samym miejscu! Wyruszam w podróż. Jak pomyślał, tak zrobił. Wszedł na prostą. Szedł po niej bardzo długo. W końcu zmęczył się, stanął i powiedział:

- Jak długo mam tak iść? Czy daleko jeszcze do końca tej prostej?

Prosta roześmiała się:

- Och, punkcie! Wcale nie dojdiesz do końca: nie wiesz, że prosta nie ma końca?

- To ja zawracam – powiedział punkt A. – Na pewno poszedłem nie w tę stronę, co trzeba.

- Z drugiej strony też nie ma końca. Linia prosta wcale nie ma końców.

Punkt zmartwił się - To jak to: będę szedł i szedł bez końca?

- Jeżeli nie chcesz iść bez końca, to wezwijmy na pomoc nożyczki.

- O, tak, tak – ucieszył się punkt A. – Ale po co?

- Zaraz zobaczysz – odpowiedziała prosta.

Nożyczki zjawily się natychmiast. Ciach, ciach i przecięły prostą – krzyknął punkt. – Jest koniec,

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.

brawo! A czy można zrobić koniec z drugiej strony?

- Czemu nie – zgodziły się nożyczki.

- Jakie to ciekawe! – zawołał punkt A. – Co to się zrobiło z mojej prostej! Z jednej strony koniec, z drugiej strony koniec. Jak to się nazywa?

- To jest odcinek – powiedziały nożyczki. – Właśnie, punkcie, jesteś na odcinku prostej.

- Odcinek, odcinek prostej – z zadowoleniem powtarzał punkt, spacerując po odcinku tam i z powrotem.

- Zapamiętam tę nazwę. Fajnie być na odcinku. Ale prosta też mi się podobała.

Szkoda, że jej już nie ma. Przecież teraz, zamiast prostej, mam odcinek i jeszcze dwa te... nie wiem jak to się nazywa. Też odcinki?

- Nie – odpowiedziały nożyczki. – Przecież one mają tylko z jednej strony koniec, a z drugiej strony końca nie ma. Nazywają się inaczej.

- A jak się nazywają?

- Półproste.

Punkt zawołał z radością:

- One są podobne do promieni słońca.

I pobiegł dalej szukać nowych figur w tym ciekawym Królestwie Geometrii...

4. Praca w grupach: U losują karteczki z zapisanym zadaniem (ułożenie odcinka, linii prostej, krzywej, łamanej otwartej i zamkniętej). Układają ze sznurków różnej długości wylosowane linie.

5. Zabawa ruchowa „Punkt – linia”. U poruszają się dowolnie w rytm muzyki. Na przerwę w muzyce reagując umownie wykonują polecenia N: „punkt” – przysiad w rozsypce, „prosta” – stają w rzędzie w kierunku wskazanym przez N, „łamana” – ustawiają się

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.

zygzakiem.

6. N pokazuje wąskie paski papieru, kawałki sznurka i patyki. Pyta: Jakie rodzaje linii i z czego możemy utworzyć z tych przedmiotów? U wspólnie wymyślają z czego i jak stworzyć linie proste, łamane i krzywe. Rozdaje U papierowe paski, kawałki sznurka i patyki. U układają z nich linie.

7. Praca w parach „Otocz pętlą”. N rozdaje na kartkach litery drukowane: O, I, L, M, N, W, S, C, Z, G, F, H, Y, T, D, X, A.

U w dwójkach mają wyszukać i otoczyć zieloną linią litery podobne kształtem do linii prostej, czerwoną linią litery kształtem podobne do linii łamanej i niebieską litery mające kształt linii krzywej. U sprawdzają poprawność wykonania zadania przez kolegów w drugiej parze.

8. Wykonanie karty pracy „Linie”.

9. Zadanie pracy domowej. U mają narysować węża za pomocą linii krzywych i drugiego za pomocą linii łamanych.

10. Podsumowanie lekcji: U siedzą w kręgu, chętne dzieci opowiadają, czego nauczyły i co zapamiętały podczas zajęć.

Materiały i pomoce dydaktyczne:

- przedmioty w klasie w kształcie figur geometrycznych,
- wąskie paski papieru,
- kawałki sznurka różnej długości,
- patyki,
- nagranie dowolnej rytmicznej muzyki,
- karta pracy „Linie”,
- kartki z zadaniami dla U,

KAPITAŁ LUDZKI
CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA!

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.

- kartki z literami drukowanymi,
- „podróże punktu po Królestwie Geometrii” w: Elżbieta Flis „Podróże punktu A po Królestwie Geometrii”. Czasopismo „Matematyka w szkole” nr 31 rok 2005
- kredki.